

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

(H)

N

Ø

R

R

E

I

NR. 10 - 1973 - 65. ÅRGANG

S

BED OG ARBEJD

S

U

M

HØJSKOLE OG EFTERSKOLE

UDGIVET AF ELEVFORENINGEN

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

Spot er en uhyggelig gave

Der blev givet det mund til at tale store ord
og bespottelser. Johs. åb. 13, 5.

Spotterne er at beklage. De mener at have det fra sig selv og vigter sig af deres giftige bemærkninger. De nyder mængdens bifald og aner ikke, at det er djævelen, – dragen står der i teksten – som har givet dem denne gave. De ved heller ikke, at de, der lytter til deres spot, hører til dem, hvis navne ikke står i livets bog. Er det os klart? Der vil komme en tid, hvor bespottelser bliver betragtet som evangelium. Den tid har Gud regnet med fra begyndelsen. Kristne skal ikke lade sig anfægte af den slags. Her gælder det for de helige om udholdenhed og tro.

Er den tid allerede inde? Pas på os, kære Gud, at vi ikke klapper i hænderne, når andre spotter dig. Vi vil ikke have med dem at gøre, som har fået spottens gave, for at du ikke skal slette vore navne af livets bog. Lad os have vor plads i den menighed, der lovpriser dig.

(Hentet fra andagtsbogen:
»Giv dig tid«.)

Søndag

Gud, gør vor søndag god,
så verden synker bag mig ned,
og sjælen går med stille fred
sin frelses Gud imod.

Stil mig ved korsets fod,
og vis mig Jesu kærlighed,
alt, hvad for mig han stred og led –
Gud, gør vor søndag god!

Bøj os i bøn og bod,
så Helligånden kommer ned
med kraften til Guds menighed –
Gud, gør vor søndag god!

P. E. BENZON

Repræsentantmødet 1973

var indkaldt til 21. september, og ca. 70 efterkom indbydelsen.

Det er let at være værter ved dette møde. Samtalen går ubesværet – det er ligesom en stor familie, hvad jo også er tilfældet, hvis vi betragter skolen som fælles ophav.

Dagsordenen bød i år på følgende:

- 14,00 Den nye fløj er åben for besøgende, og skolens døre er åbne.
- 14,30 Fælles velkomst og kaffebord.
- 15,00 Forstander Kristensen taler.
- 16,00 a. Regnskabet fremlægges.
b. Beretning for skoleåret.
c. Ny fundats fremlægges.
d. Tegning til ny svømmesal fremlægges.
e. Eventuelt.
- 18,15 Middag – og eleverne underholder.

Forstander Kristensens regnskab blev godkendt, ligeså beretningen om skoleåret.

Man drøftede højskoleafdelingens fremtid og enedes om at fortsætte med eller uden statstilskud.

Ingeniør Sennels fremlagde de nye tegninger til svømmesal, foredragssal og sløjdsal. Efter forhandling blev det vedtaget at fremme sagen, og der blev givet udtryk for, at vor skole skulle være så tidssvarende som muligt.

Et betydningsfuldt emne var elevernes spørgsmål om dans. Se andet sted i bladet herom.

Der var enighed om at fremme deltagelsen i skolens vinterkursus og feriekursus – tryksager blev fordelt.

En dag med mange gøremål – sådan var også repræsentantmødet 1973. *Ths. M.*

Terje Vigen - og nu

En pige i 10. kl. skrev en stil om Terje Vigen. Den var på mange sider. Det kunne tydeligt mærkes, navnlig mellem linjerne, at pigen holdt meget af den underlige, gråsprængte mand derude på den yderste, nøgne ø. Stilen mindede mig om, at glemmer man Terje Vigen, så mister man forbindelsen med de forudsætninger, der er uundværlige, hvis ikke alting skal forsvinde i den ufrugtbare krig om støvet.

Han, der i stormvejr fik en så frygtelig gnistren i øjnene, at de fleste vendte sig bort.

Han, der kunne smile og synge, så alle åbnede sig imod ham, og der kom blomster ind i forholdet mellem dem.

En tavs mand.

Der kendte virkeligheden i ordene, da han sagde: stort har jeg mistet, men stort jeg fik. Ja, netop. Der var virkelighed i ordene, da han sagde dem. De var ikke hentet ud af pjat. Han vidste, hvad han talte om. De var gennemlevet i dybden.

Derfor sagde han nok ikke så meget.

Men han ville nok have stået noget mål-løs over at se, hvor lidt der skal til, inden nutidsmennesket ser sig forfulgt af uretfærdige omstændigheder, eller begynder at klynke, når der bliver sagt nej ved is nr. tre – kort sagt over den stigende overdimensionering eller dæmonisering af småproblemer – eller over den stigende, men mere og mere forfladigende dyrkelse af idyllen, der altid betragter virkeligheden som en forrykt, når den begynder at gnistre.

Kan nogen i dag genkende Terje Vigen?

Mennesket, der mistede sin dybeste forbindelse med livet, mens andre hoverede over ham.

Mennesket, der i mange år sad fængslet for en forbrydelse, der var en kærlighedshandling uden lige, uden at kunne gøre noget som

helst, mens de, han elskede, døde af sult derhjemme.

Mennesket, der alene roede fra Norge til Skagen og tilbage igen med lidt korn, der kunne dulme sulten et stykke tid, men blev indhentet, da han var et par meter fra målet af en overmagt, der så en glørværdig sejr i en bagatel, der knuste et andet menneske fra bunden af – et slagskibs erobring af en ro-båd. En meget stolt officer.

Og mens de grinte, døde Terje Vigens liv.

Er der ingen, der genkender noget? Eller er vi forsvundet i flødebollevirkeligheden, som vi uafbrudt slubrer i os med revolutionerende sensationsappetit. Er vi døde eller levende? Spørgsmålet er, om det ikke er Terjevigen-virkelighed, som vi i den grad har beskyttet os imod, at vi sætter lighedstegn mellem sødsuppe og liv og uafbrudt destillerer guder ud af fanatismekolberne.

Der råbes frem og tilbage. Plakater, dyngevis af plakater. Kulturkrise, skriger man. Marxistfanatikere skriger. Kristendomsfanatikere skriger. De ligegyldige snorker højt. Der er frygtelig larm af mangel på virkelighed. Fremad, over ligene. Ud i kamp mod djævelen, der er allevegne. I baggrunden er der nogle, der snakker og snakker. Andre, der bevæger sig ud mod eksilet i jordhulerne. Hvem har egentlig sagt, at syndfloden består af vand? Den kommer nærmere til at bestå af militante frelsebevægelser og en enorm op-hobning af sensationsaviser – måske krydret med en masse pap.

Men smerten og glæden som dyb virkelighed, hvor er den?

Aldrig før har vi været i så truende kontakt med den fjende, som vi selv har skabt, fordi vi aldrig tænker i konsekvenser, kun i strålende ønsker.

Endnu engang vil vi ikke opdage, at vi i

den retfærdige forfølgelse bliver som de, vi forfølger.

Endnu engang vil vi ikke opdage, at vore paradisiske ønsker, som vi forfægter ved enhver given lejlighed, ikke skyldes ærlig interesse, men den omstændighed: at vi aldrig har levet.

At vi ikke ved, hvad det vil sige.

Vi står allesammen rundt om Terje Vigen og hoverer. Der kan du se. Ha, ha – vi vandt. Robåden kunne ikke klare slagskibet. Jo, hvilken triumf. Og i den blinde begejstring dør livet.

Ha, ha.

Det er virkelig komisk.

Terje Vigen, der blev sprængt i de indre grænser, kom et stykke tid derud i klippeørkenen, hvor hele den elendighedens kultur, som vi stadig bygger på og udvikler med stormende skridt, ligger fuldkommen afsløret. Men så rejste han sig op og gik tavst tilbage til de elendige, der grinte ad ham – og smilte.

Falder man i dag over en appelsin, bliver man så stærkt forurettet, at man straks henter biblen eller noget andet, for man er sandelig udvalgt til at passe på, at de forkerte ikke kommer i nærheden af Gud – eller også pakker man sig ind i neurose, der er ved at blive moderne, så selv Gud har medlidenhed med mig.

Jo, når vi trædes over tærne, så tror vi straks, at det er Gud, der er trådt over tærne, idet vi går ud fra, at vi har ret til at tro det, når vi nu er så ydmyge.

Og så henter vi øksen. Nu skal robåden pindehugges. Og vi vinder een gang til. Begejstringen er uden ende.

Så går der nogle år. Det uventede sker, skønt vi har garderet os med millioner af lagkager. Slagskibet begynder at synke. Og ikke nok med det – midt i stormen kommer en robåd. Og i den er Terje Vigen – med øjne, der gnistrer.

Nu ved vi, at vi skal dø, for vi bruger na-

turligvis vores egen logik: hævn, forurettelse, forargelse.

Men Terje Vigen har oplevet afgrundene og ørkenerne. Og underet i, at erfaringerne derfra udvikler en ny logik. Han giver sin hævn fra sig.

Derved får vi livet sammen med Terje Vigen.

Vi stolte Adamsønner, der lever for at få ret – i stedet for at lukke øjnene op og opleve virkeligheden i at blive lille overfor selv det mindste strå. Råber og skriger som Job, alle de umulige spørgsmål, som vi vil have svar på, for »ellers laver vi ballade«. Svar, der bliver latterlige, når røsten lyder: Se mælkebøtten – vi bliver nødt til at ændre vores logik.

Ellers bliver kristendommen i vore hænder snart et slagskib, der går på jagt efter robåde – eller på evangeliet.

Nok var Henrik Ibsen ikke nogen god ven af kristendommen, nok fordi han så, at den uafbrudt blev påfyldt en række idealismer, som forvrængede indholdet af den og betød, at den dækkede over særinteresser og magttilbøjeligheder – men med »Terje Vigen« giver han en forkyndelse, der ikke må drukne i larmen af mangel på virkelighed.

Arne R.

Tanker i høst

Mens disse linjer skrives, lyder endnu i sindet efterklange fra nogle af vore dejlige høstsange og -salmer. Vi slider flittigt på dem i denne tid. Og de kan holde til det. I grunden mærkeligt. Og dog! Døgnviserne skifter med eleverne, ja – endnu oftere. Men vore høstsange kan vi fortsat samles om og synge med glæde. Her behøves ikke et ubesvaret »hvorfor« blive stående.

Disse sange har nemlig en kerne af noget almengyldigt. De berører strenge i et menne-

LÆS DISSE BEMÆRKNINGER

Omstående indbydelse er en opfordring til alle gamle elever og til *alle* interesserede.

Hold vinterferie på Nr. Nissum højskole af 2 betydningsfulde grunde:

1. For at hjælpe skolen med at opfylde sit årselevtal. Ministeriets krav.
2. For at opleve en god ferie – en ferie med

andre mennesker – og forhåbentligt – en ferie med indhold.

Programmet er lagt ved fælles indsats af lærerstab og forretningsudvalg.

Programmer sendes meget gerne til alle interesserede. Henvendelse til skolen.

Telefon 07 - 89 10 04.

skes sind, som nok undertiden kan ruste lidt, men sjældent ganske miste tonen.

Men toner kan klinge falske! Sådan også med de følelser og stemninger en sang kan fremkalde i sindet. Her vil jeg gerne henvise til sidste vers af »En stille høstlig brusen« (D. u. S. 462).

Verset lyder:

*Du skønne livets orden,
at der på forår følger høst.
at der er mer end vorden
og mer end ungdomslyst;
bring korn i lo og lade,
bring frugt bag dunkle blade,
bring hjertet fred og trøst!*

(Chr. Richardt)

Ikke sandt? Det bringer fred og ro i sindet at læse det vers. Man føler tryghed. – Af pladsmangel er kun dette sidste vers citeret. I grunden bør hele digtet læses i sammenhæng. Det vil forstærke den tryghedsfølelse, som sidste vers giver udtryk for – tilsyneladende!

Men også kun tilsyneladende. Og nu tilbage til det med de falske toner. Thi får vi kun det ud af tekstindholdet, at der her er tale om en verdensorden, hvor skaberen – Gud – til sidst p. gr. a. »– den skønne livets orden« klarer alt for os – bringer alt i harmoni – ja, da synger vi med falske toner.

Og nu »bevist«. Læs igen ovenstående vers og især de sidste 3 linjer. De indledes alle med det bydende »bring«. Her siges det klart, at vi får pålagt en opgave, noget »vi skal«. Ikke alt er på forhånd lagt tilrette, så vi alene kan føle os trygge. Livet er på en gang en gave og en opgave.

Gaven er den vigtigste. Ingen tvivl om det. Thi den er ganske enkelt forudsætningen. Men tonen bliver falsk, hvis vi ikke tager opgaven alvorligt. Går ind under det påbud, som nu engang du og jeg fik.

Lad os så også fremover med glæde og følelse af tryghed synge Chr. Richardts dejlige høstsang. Blot ikke synge »falsk« og glemme tanken bag de sidste tre linjer.

O. G.

Glimt

Trappen er nu pr. 4. oktober ved at være klar til færdsel. Maleren er ved at lægge sidste hånd på værket.

Lemvigegnens KFUM og K's høstfest havde samlet små 400 mennesker. En god aften med fremragende oplæsning af Børge Troelsen, Silkeborg.

DMS-kvindestævne samlede henved 200 deltagere, der tilsyneladende havde en god og lærerig dag. Det er et let møde for os. Venlighed

og interesserede damer forenes i samme personer.

Repræsentantmødet beskrives andet steds. Her blot dette, at vi altid ser hen til denne begivenhed med forventning.

Bibelkursus er travle dage her på skolen. Til slutningen kunne vi vel altid ønske større, mener ikke, at vi kan give anvisning på HVORDAN.

Elevmødet i Herning blev flyttet til Hammerum missionshus, fordi Østergaards Hotel ikke kunne tage os alle. Vi havde nemlig eleverne med – og det glædede os, at vi lige kunne fylde huset – en stor flok – TAK.

Grønåbæk var den, der havde kontakten »Christian Skomager« i Hammerum, som er vor fælles bekendt fra gamle idrætsdage. Vi skylder en TAK for gæstfrihed – og hvor er det dejligt at møde dette.

Elever optræder efterhånden scenevante. – 10. kl. har under Poul Jeppesens ledelse optrådt ved elevstævner i Viborg og Hammerum. Ved repræsentantmødet og i Alderslyst missionshus. Hvad underholder de med? Tænk: **H. C. Andersen** er god nok endnu.

Viborgstævnet samlede en trofast skare, og vi håber, at alle igen – sammen med endnu flere – vil slutte op næste år.

Vinderupstævnet flyttes fra 24. oktober til 8. november. Velkommen!

Højskolen modtager nye elever fra enhver tid. Næste kursus begynder jo januar 74.

Ths. M.

BOGER

Følgende bøger er udkommet på Unitas Forlag:

Hans Magle: *Europas kirker idag.*

Vi er kommet det øvrige Europa nærmere. De fleste rejser meget i dag og deltager ofte i gudstjenester rundt om i de forskellige lande, besøger kirker og klostre. Men hvor mange kender blot en lille smule til kirkerne i Europa?

Denne bog bringer en omtale af Europas kirker i et bredt udsnit og giver dermed en god ori-

entering – ikke blot om kirkerne i dag, men til lige om kirken op gennem tiderne til i dag.

Med denne bog som rejsefører giver kirkebesøgene på ferierejsen større udbytte, samtidig en nyttig lille opslagsbog at have ved hånden i det daglige.

Ægteskabet i centrum.

Den kendte norske overlæge Gordon Johnsen ved Modum Bads Nervesanatorium tager her nogle af de mest aktuelle spørgsmål omkring ægteskabet op til drøftelse ud fra en kristen livsholdning. På baggrund af sin rige og mangeårige erfaring har han virkelig noget at give som vejledning og hjælp til at leve et lykkeligere ægteskab. En bog der henvender sig til alle – ikke mindst kristne ægtefolk.

Sognepræst K. A. Berg: *K K står for Kirkens Kommunikation.*

Serien henvender sig til de mennesker, der stiller spørgsmål, er kritiske og rådvilde eller føler, at kirken svigter. Kirken vil kommunikere – skabe kontakt og samtale – forkynde sit budskab.

Forfatterne til disse publikationer udtrykker sig klart og let fatteligt og giver i denne serie svar og vejledning indenfor seks forskellige og for alle i dag aktuelle emner:

Tro – hvordan? – Kristen bøn – Meningsfyldt gudstjeneste – Bibellæsning i dag – Kristen livsholdning og sexualmoralen i dag – Kristendommen og religionerne.

De er alle skrevet og udgivet med sigte på de mennesker, der oftest vender ryggen til kirke og kristendom.

Poul Hoffmann: *Sangen om Maria* er en kristen mystikers roman, men ikke en af de verdensfjerne og ikke en af de uforståelige.

Scenen er så realistisk som ved tænkeligt: Det moderne Israel med dets nervepirrende blanding af krig og fred. Handlingen vil fastholde selv forvante yndere af spændingsromaner. Et hovedtema i bogen er kærligheden mellem mand og kvinde, som forfatteren er kendt for at skildre med en egen frisk fortryllelse og en forståelse, som giver en chokerende afsløring af vor tids dæmonisering af seksuallivet.

Men ud af dette tema vokser, som blomsten af sin knop, en vision af evangeliets, troens og kirken inderste hemmelighed: Guds kærlighed. Bogen bevæger sig på grænselinien mellem tid og evighed, lidelse og salighed, død og liv. Den bereder læseren et møde med det absolutte, som ikke vil lade nogen uberørt.

Sangen om Maria er en strofe af skabningens lovsang.

Johannes Aagaard: *Systemkirken og lægfolkets oprør*
er blevet til på baggrund af et foredrag på Nyborg Strand. De tanker og overvejelser, der her lægges frem, er i allerhøjeste grad vedkommende for alle, der er engageret i det frivillige kirkelige arbejde.

Den forlegenhed, vi står i, – siger forfatteren, hænger sammen med, at kirken ikke tør se sit forhold til samfundet i øjnene. I løbet af 100 år er der sket en så radikal omvæltning, at det faktisk også er svært at se omvæltningen i øjnene. Visse opgaver er så komplicerede, at man ikke kan klare dem alene. Vi kan kun klare dem, hvis vi går sammen i grupper og menigheder, hvor vore evner kan puljes.

HOLD VINTERFERIE

– og benyt den til en

HØJSKOLEUGE

på Nr. Nissum Højskole

9. til 15. februar eller 16. til 22. februar 1974

PROGRAM:

Lørdag:

- 15,00 Ankomst og kaffe.
- 16,00 Velkomst ved forstander Ths. Mogensen. Højskolens betydning før og nu – ved samme.
- 20,00 Hvorfor præst, og hvordan i Nr. Nissum, ved sognepræst Juhl-Jensen.

Søndag:

- 10,00 Højmesse i Nr. Nissum kirke.
- 14,00 Mission eller ulandshjælp I, ved lærer J. P. Vestergaard.
- 16,00 En forfatter og hans værker (Jørgen Nielsen), ved lærer Otto Grønbæk.
- 20,00 Hyggeaften.

Mandag:

- 9,00 Skabelsesberetningen og Haydns symfoni I, ved sognepræst Godtkjær, Møborg.
- 10,30 Vor kristne arv – vor nutids tarv, ved overlærer A. C. Nielsen, Vinderup.
- 14,00 Fra fattiggård til velfærd, ved lærer Poul Jeppesen.
- 16,00 Reformation I, ved lærer Arne Rasmussen.
- 20,00 Limfjorden rundt i ord og toner, ved J. P. Vestergaard og Poul Jeppesen med frue.

Tirsdag:

- 9,00 En åben bibel I, ved provst E. Mejdahl, Struer.
- 10,30 Søren Kierkegaard og vor tid, ved sognepræst Juhl-Jensen.
- 14,00 Mission eller ulandshjælp II, ved lærer J. P. Vestergaard.
- 16,00 Ikke som de andre (forsorg), ved lærer Poul Jeppesen.
- 20,00 Vi hygger os på jysk og fynsk og synger sammen, v. Karen Jeppesen og Otto Grønbæk med frue.

Onsdag:

- 9,00 Skabelsesberetningen og Haydns symfoni II, v. sognepræst Godtkjær, Møborg.
- 10,30 Ungdom og kristendom i en forandret tid, v. kredssekretær Bering Petersen, Holstebro.
- 14,00 Studietur til Nr. Nissum seminarium og Den jyske pensionsthøjskole.
- 20,00 Ud vil jeg ud – skolerejser i ord og billeder, v. Arne Rasmussen og Ths. Mogensen.

Torsdag:

- 9,00 En åben bibel II, v. provst E. Mejdahl, Struer.
- 10,30 Reformation II (kirkehistorie), ved lærer A. Rasmussen.
- 14,00 En forfatter og hans værk (Jacob Knudsen), v. lærer Otto Grønbæk.
- 16,00 Litteratur og kristendom, v. Ths. Mogensen.
- 20,00 Musik skal der til, v. lærer Juhl og frue.

Fredag:

- 9,00 Bibeltime v. forstander A. Kristensen, Struer.
- 10,30 Afslutningstema. – Afrejse.

OPLYSNINGER OM HØJSKOLEUGEN

Prisen for kursus er 150,00 kr. pr. deltager og dækker ophold, undervisning, studietur m. m.

HØJSKOLEUGEN

er åben for alle, og tilmeldelse kan ske på højskolen.

VELKOMMEN

til en vinterferie med festligt samvær, hvor indledende foredrag danner optakt til en efterfølgende drøftelse.

Ugens tema: *Vor kristne arv er nutids tarv.*

VINDERUPSTÆVNET

er flyttet fra 24. oktober til 8. november
– afholdes samme sted –

ELEVER TIL HØJSKOLEN

optages 1. november og 1. december, såfremt der er mulighed
for fortsættelse efter nytår.

Nyt kursus

begynder 5. januar 1974.
Oplysninger sendes gerne – tlf. 07 - 89 10 04

REPRÆSENTANTMØDETS

største beslutning var nok denne, at højskoleafdelingen fort-
sætter, **uanset statstilskud eller ej**, d. v. s. at der begynder nyt
kursus

den 6. januar 1974.

☆ Højskolepost

Vore møder

- 3. nov.: Bækmarksbro. Ths. M.
- 6. nov.: Fjølstervang. Ths. M.
- 6. nov.: Lemvig. P. J.
Vandborg. J. P. V.
- 14. nov.: Nees. O. G.
- 17. nov.: Sjørringvold. J. P. V.
- 20. nov.: Troldhede. Ths. M.

★ Adresseforandringer

- 72–73 Anne Inger Mikkelsen, Vester Råbjerg,
Gudum, 7620 Lemvig.
- 1972 Anni Svanborg, Solbakkevej 81,
7700 Thisted.
- 1972 Rita Jørgensen, Egknudsvej 4,
6870 Ølgod.
- 71–72 Gunhild Amby, Plejehjemmet, Hamme-
rum, 7400 Herning.
- 71–72 Tove Henriksen, Møllegade 44,
7400 Herning.
- 70–72 Sonja Nielsen, Slåenvej 44, Gjesing,
6700 Esbjerg.
- 70–71 Lili Kirstine Dalgaard, Hvidtfeldsgade 2,
7800 Skive.

- 69–70 Tove Kristensen, Tesdorfvej 26,
2000 København F.
- 67–68 Anne Marie Mikkelsen, Falkevej 68¹ mf.,
8800 Viborg.
- 65–66 Niels Peder Bjerre, Nørregade 32,
8620 Kjellerup.
- 64–65 Erik Vestergaard Pedersen, Bygmarken 9,
7600 Struer.
- 1955 Inge Hedegaard, Jernbanegade 66,
9560 Hadsund.
- 1955 Milda Mikkelsen, Vrøldvej 48,
8660 Skanderborg.
- 1954 Kirsten Helsager, Østergade 84,
2100 København Ø.
- 52–53 Christian Søe, Idylbakken 4, Ræhr,
7730 Hanstholm.
- 46–47 Egon Poulsen, Nybo, 7400 Herning.
- 1939 Esther Skov Nielsen, Vermundsvej 1,
7500 Holstebro.
- 28–29 Harald Riberholt, Nyvangen 46,
8600 Silkeborg.
Peder Mogensén, c/o P. Hedegaard,
Lille Risgaard, 8643 Ans By.

Udgivet af Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venne-
forening. — Redigeret af forstander Ths. Mogensén.

CHRISTENSENS BOKTRYKKERI, STRUER 25854
LERSØ PARK ALLE 101
STATENS FAD STUDIENSAMLING
DR J KRISTENSEN